

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 februarie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecătorii Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul central din 23 iunie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, declarate de către avocații Asandei Dorin și Bodrug Alexandru în numele inculpatului și inculpatul

Pavliuc Vasili XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.12.2016 - 23.06.2017;
2. Instanța de apel: 24.08.2017 - 11.10.2017;
3. Instanța de recurs: 04.01.2018 - 20.02.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central din 23 iunie 2017, Pavliuc Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(3) lit.a) și a¹) Cod Penal la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Pavliuc Vasili, în perioada cuprinsă între anii 2012-2016, data și ora nestabilă, avându-l la îngrijire, ocrotire, protecție și educație pe fiul său minor XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, în repetate rânduri, la domiciliul său din XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul de a-și satisface necesitățile sexuale, prin acte contrare naturii firești, metode de homosexualitate, prin constrângere fizică și imposibilitatea fiului său minor, de a se apăra și exprima voința din cauza vârstei fragede de doar 6-10 ani, a săvârșit acte sexuale contrar voinței acestuia.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- avocații D.Asandei și A.Bodrug în numele inculpatului, prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Pavliuc să fie achitat, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, care au fost administrate de către organul de urmărire penală cu grave încălcări de procedură; - instanța ilegal a reținut și pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor V.Scafaru, I.Buruiană, A.Solomon și R.Călugăreanu; - urmează a fi declarate nule procesele-verbale de audiere a părții vătămate minore din 14.09.2016, pe motiv că la audierea acestuia nu a participat reprezentantul legal al acestuia, psihologul, a martorilor V.Scafaru din 14.11.2016 și ale lui I.Buruiană din 25.11.2016, pe motiv că V.Scafaru era o persoană cointeresată, mama lui fiind în relații ostile cu soția inculpatului, totodată, ambii martori nu puteau fi audiați în virtutea prevederilor art.90 alin.(3) pct.4) Cod de procedură penală, A.Solomon din 14.09.2016 și 24.11.2016, precum și R.Călugăreanu din 14.09.2016 și 24.11.2016, din considerentul că aceștia nu au participat la audierea minorului și din motiv că audierea

minorului nu a avut loc în conformitate cu prevederile art.110¹ Cod de procedură penală; - vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este probată; - învinuirea adusă nu corespunde prevederilor art.291 și 296 alin.(2) Cod de procedură penală; - nu este probat faptul că V.Pavliuc a întreținut raport sexual cu o persoană de gen masculin, precum nu este probată nici constrângerea psihică și prin ce aceasta s-a manifestat; - în cadrul audierilor din 23.09.2016, partea vătămată minoră nu a comunicat despre acțiunile cu caracter sexual ale tatălui său, precum nici despre o posibilă acțiune cu caracter violent sau de influențare psihologică din partea acestuia; - nu s-a ținut cont că martorul Z.Prozorovski a sesizat organul de poliție din alte motive decât cele care au servit la pornirea urmăririi penale; - probele acuzației sunt combătute de alte probe prezentate la cauza penală; - declarațiile martorului V.Scafaru de la faza urmăririi penale și cele date în instanța de judecată sunt contradictorii; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor martorilor apărării;

- inculpatul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, invocând că nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate nu este probată; - instanța a apreciat arbitrar și selectiv probele administrate la cauza penală, nu a examinat argumentele apărării și nu s-a expus asupra tuturor probelor apărării; - instanța nu a luat în considerare că la audierea părții vătămate minore, nu a participat psihologul și declarația nu este semnată; - probele au fost administrate de către organul de urmărire penală cu grave încălcări de procedură; - instanța ilegal a reținut și pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor V.Scafaru, I.Buruiană, A.Solomon și R.Călugăreanu; - procesele-verbale de audiere a părții vătămate minore din 14.09.2016, a martorilor V.Scafaru din 14.11.2016, A.Solomon din 14.09.2016 și 24.11.2016, R.Călugăreanu din 14.09.2016 și 24.11.2016 și ale lui I.Buruiană din 25.11.2016, urmează a fi declarate nule; - declarațiile martorului V.Scafaru de la faza urmăririi penale și cele date în instanța de judecată sunt contradictorii, precum și cele ale părții vătămate minore;

- avocatul V.Pîslaru în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Pavliuc să fie achitat, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele, care au fost administrate de către organul de urmărire penală cu grave încălcări de procedură; - partea vătămată minoră a fost audiată cu încălcarea normelor de procedură penală; - polițiștii V.Scafaru și I.Buruiană nu aveau dreptul să audieze minorul; - procesele-verbale de audiere a martorilor V.Scafaru din 14.11.2016 și I.Buruiană din 25.11.2016, urmează a fi declarate nule; - la faza urmăririi penale au fost comise grave încălcări de procedură, prin ce inculpatului i-au fost încălcate dreptul de acces libel la justiție, dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil; - instanța a expus distorsionat faptele declarate de martori în procesul audierii lor și selectiv a consemnat în sentință declarațiile acestora; - instanța s-a expus în sentință cu privire la examinarea raportului de expertiză informațională a notebook-ului, efectuat la 17.05.2017, probă care însă, nu a fost cercetată în ședința de judecată; - vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este probată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, apelurile declarate de către avocatul V.Pîslaru în numele inculpatului și inculpat au fost respinse ca depuse peste termen, iar apelurile declarate de către avocații D.Asandei și A.Bodrug în numele inculpatului au fost respinse, ca fiind nefondate.

Cu referire la apelurile declarate de către avocatul V.Pîslaru în numele inculpatului și inculpat, instanța a constatat că, deși sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central a fost pronunțată la 23.06.2017, sus-numiții au declarat apel abia la 02.08.2017, și respectiv la

28.07.2017, adică peste termenul prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a precizat că, potrivit materialelor cauzei, la 23.06.2017, avocatul V.Pîslaru și inculpatul au recepționat copia sentinței. De asemenea, instanța a precizat că, pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, data luării la cunoștință se consideră data pronunțării sentinței.

Consecvent, instanța a menționat că apelanții nu au invocat motive pertinente de omitere a termenului de declarare a apelului, respectiv, instanța nu a reținut niciun temei pentru repunerea apelanților în termenul de declarare a apelului.

Astfel, reținând jurisprudența națională și cea a Curții Europene (cauza Dacia SRL vs R.Moldova, hotărârea din 18.03.2008), în care a notat că rolul termenelor este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, enunță preeminența dreptului ca patrimoniul comun al Statelor contractante și pct.22 din decizia Curții Constituționale nr.46 din 22.05.2017, potrivit căruia s-a statuat că „reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept - material sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite”.

Cu referire la apelurile declarate de către avocații D.Asandei și A.Bodrug în numele inculpatului, instanța de apel a reținut că apelanții invocă, precum că nu a fost probată vinovăția inculpatului și că administrarea probelor la faza urmăririi penale a avut loc abateri.

În sensul celor invocate de către apelanți, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile martorilor I.Buruiană, V.Scafaru, A.Solomon, R.Călugăreanu și actele cauzei - procesul-verbal de ridicare de la V.Șurubura a notebook-ului din 23.09.2016 și raportul de expertiză psihiatrico-legală și constrângere medicală nr.998a-2016 din 08.11.2016, efectuată în privința lui V.Pavliuc, potrivit căruia inculpatul a fost recunoscut responsabil de fapta ce i se impută.

Instanța a mai indicat că, în cadrul examinării cauzei penale în apel, la solicitarea părții apărării, au fost audiați martorii M.Lozovoi, N.Vlas, A.Vergun, L.Talmazan, A.Mocan, E.Bîtcă, C.Bîrcă, V.Șurubura, D.Șurubura, M.Daud.

În ceea ce privește declarațiile martorilor M.Lozovoi, N.Vlas, A.Vergun, L.Talmazan, A.Mocan, instanța le-a apreciat drept irelevante speței, iar referitor la declarațiile martorilor E.Bîtcă, V.Șurubura, D.Șurubura, instanța le-a apreciat drept declarative, fără suport probatoriu, numiții fiind persoane cointeresate în a ușura situația inculpatului, fiind în relații de rudenie cu acesta.

Cu referire la argumentul apelanților, precum că instanța ilegal a reținut și pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor V.Scafaru și I.Buruiană, instanța de apel a precizat că audierea acestora a avut loc în limitele prevederilor art.90 alin.(3) pct.4) Cod de procedură penală, adică în legătură cu cercetarea probelor dobândite prin intermediul lor.

De asemenea, instanța de apel a precizat că V.Scafaru și I.Buruiană au acționat în

baza materialului înregistrat în Registrul nr.2 și în conformitate cu pct.25-31 din Instrucțiunea privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, aprobată prin Ordinul comun nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2008, partea vătămată minoră, la 14.09.2016, fiind audiată în prezența pedagogului A.Solomon și a psihologului R.Călugăreanu.

Deși apelanții invocă, precum că A.Solomon și R.Călugăreanu nu aveau dreptul să semneze declarațiile minorului din 14.09.2016, deoarece nu au asistat la interogatoriu, instanța de apel a respins criticile aduse în privința acestora, menționând că minorul a început să fie audiat în prezența pedagogului A.Solomon, după care s-a apropiat și psihologul R.Călugăreanu, fapt ce rezultă, inclusiv din declarațiile martorilor V.Scafaru, I.Buruiană, A.Solomon și R.Călugăreanu

Cât privește argumentele apelanților, precum că procesele-verbale de audiere a părții vătămate minore din 14.09.2016, a martorilor V.Scafaru din 14.11.2016, A.Solomon din 14.09.2016 și 24.11.2016, R.Călugăreanu din 14.09.2016 și 24.11.2016 și ale lui I.Buruiană din 25.11.2016, urmează a fi declarate nule, instanța de apel a precizat că, verificând actele indicate prin prisma criticilor aduse, nu a constatat vreo încălcare a legislației procesual penale susceptibilă să atragă după sine nulitatea acestora.

Referitor la modificarea declarațiilor date în instanța de judecată de partea vătămată minoră, negând de această dată că ar fi fost supus acțiunilor perverse de către tatăl său, instanța de apel a considerat că acest fapt este consecința influențării minorului de către părinți, în special de către mama acestuia V.Șurubura.

Cu referire la dubiile ridicate de către avocatul A.Bodrug privind accesarea de către inculpat a site-urilor cu conținut pornografic, instanța a menționat că, reieșind din expertiza informațională a notebook-ului efectuată la 17.05.2017 și a datelor furnizate de aceasta, și anume conținutul informației accesate, datele și orele de acces, frecvența de acces, este indubitabil faptul că anume V.Pavliuc le-a accesat, mai mult că ultimul locuia doar cu partea vătămată minoră.

Instanța de apel a respins și argumentele apelanților, precum că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.540 din 15.09.2016, la M.Pavliuc nu au fost depistate leziuni în regiunea perianală a mucoasei anus, precizând că lipsa unor leziuni în regiunea perianală nu exclude existența acțiunilor cu caracter sexual comise de către inculpat, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta, instanța de apel a apreciat-o drept o metodă de eschivare de la răspundere penală. Mai mult că, faptul comiterii actelor sexuale cu caracter pervers rezultă din declarațiile părții vătămate minore date la urmărirea penală și ale martorilor sus menționați.

Astfel, instanța de apel, reținând probele sus menționate, inclusiv jurisprudența Curții Europene (hotărârile în cauzele M.C. vs Bulgaria din 04.12.2003; M. și C. vs România din 27.09.2011; Juppala vs Filanda din 02.12.2008), a conchis că acțiunile inculpatului V.Pavliuc cuprind elementele constitutive ale infracțiunii imputate, atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă, vinovăția acestuia fiind cert dovedită.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocații D.Asandei și A.Bodrug în numele inculpatului și inculpatul care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Pavliuc să fie achitat, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța eronat a respins apelul declarat de inculpat ca depus peste termen și nu s-a expus în nici un fel asupra motivelor acestuia; - lipsesc motive relevante și suficiente pentru condamnarea inculpatului, fiindu-i încălcat dreptul la libertate și siguranță; - instanța a apreciat arbitrar

probele, care au fost administrate de către organul de urmărire penală cu grave încălcări de procedură; - vinovăția inculpatului nu a fost probată; - instanța a expus distorsionat faptele declarate de martori în procesul audierii lor și selectiv a consemnat în sentință declarațiile acestora și nu s-a expus în nici un fel asupra declarațiilor date de martorii A.Solomon, R.Călugăreanu și M.Daud; - instanța nu a ținut cont de faptul că, la locul de trai, inculpatul se caracterizează pozitiv, că între soția inculpatului, V.Șurubura și mama martorului, V.Scafaru a existat un conflict, și astfel, ultimul nu putea să participe la audierea părții vătămate minore, fiind o persoană cointerесată, în rest invocând aceleași motive ca și în apelurile declarate, descrise în pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opiniile procurorului și a psihologului în cadrul Direcției asistență socială și protecție a familiei, D.Baciu, expuse în referințe, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat de către inculpatul V.Pavliuc urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursurile declarate de către avocații D.Asandei și A.Bodrug în numele inculpatului, admise din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de către inculpatul V.Pavliuc

Potrivit art.420 alin.(4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Astfel, Colegiul penal constată că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către V.Pavliuc ca depus peste termen.

Respectiv, având în vedere prevederile art.420 alin.(4) Cod de procedură penală și că apelul declarat de către inculpat a fost considerat de către instanță ca declarat peste termen, inculpatul și-a pierdut dreptul să atace cu recurs decizia instanței de apel, mai mult că în recursul său, acesta nu conștientizează tardivitatea apelului, iar motivele invocate sunt identice după conținut cu cele invocate în apelurile avocaților, asupra cărora instanța s-a expus detaliat și motivat în decizie.

În situația respectivă, Colegiul penal va respinge recursul ordinar declarat de către inculpat ca fiind inadmisibil.

Cu referire la recursurile declarate de către avocații D.Asandei și A.Bodrug în numele inculpatului.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Reieșind din textele recursurilor, recurenții invocă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, temeuri ce se regăsesc în art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată următoarele.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu condamnarea lui V.Pavliuc în baza art.172 alin.(3) lit.a) și a¹) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și în susținerea ideii invocă, precum că lipsesc motive relevante și suficiente pentru

condamnarea inculpatului; probele au fost administrate cu grave încălcări de procedură, iar instanța le-a dat o apreciere arbitrară, vinovăția inculpatului nefiind probată.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui V.Pavliuc în comiterea infracțiunii de acțiuni violente cu caracter sexual să fie justă și întemeiată, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia în art.172 alin.(3) Cod penal, fiind corectă.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele au conchis că vinovăția lui V.Pavliuc se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată, și anume prin declarațiile martorilor:

- I.Buruiană, care a declarat că, în prezența lui V.Scafaru, a pedagogului A.Solomon și a psihologului R.Călugăreanu, a discutat cu minorul XXXXX și la întrebările acestuia minorul a zis că în data de 11.09.2016, a fost bătut de tatăl său, V.Pavliuc, care era în stare de ebrietate și că au mai fost cazuri de violență fizică aplicată față de el de către tatăl său. De asemenea, a indicat că la 11.09.2016, noaptea, tatăl său la chemat lângă el satisfăcându-și pofta sexuală în formă perversă. A precizat martorul că în următoarea zi, împreună cu ofițerul de investigație I.Harbuș, a asistentei sociale și a psihologului R.Călugăreanu au mers cu minorul la medicul legist, unde l-a mai întrebat o dată dacă spune adevărul, copilul afirmând că spune adevărul și că nu are motive să mintă;

- V.Scafaru, care a declarat că împreună cu I.Buruiană au mers la școala unde studia minorul XXXXX și unde, în prezența pedagogului A.Solomon și a psihologului R.Călugăreanu, au discutat cu acesta. Minorul a declarat că uneori tatăl său îl bate, iar când este beat, îl cheamă la el și își satisface pofta sexuală în formă perversă. De asemenea, îl amenință că dacă îi va zice mamei, îl va uide sau îl va bate;

- A.Solomon, care a declarat că, discutându-se cu minorul XXXXX, acesta a spus că, atunci când tatăl său este în stare de ebrietate îl bate, când vine noaptea acasă are obiceiul să-l cheme să doarmă cu el, iar când este în stare de ebrietate, se culcă lângă el și își satisface pofta sexuală în formă perversă. Fiind întrebat dacă i-a comunicat despre aceasta mamei, copilul a spus că „nu”, pentru că îi este frică să nu fie bătut, iar când i-au fost adresate întrebările legate de acțiunile tatălui său, minorul a început să plângă, era închis și răspundea scurt „da” sau „nu”;

- R.Călugăreanu, care a declarat că, discutând cu minorul XXXXX, acesta a spus că de la vârsta de 6 ani este maltratat de tatăl său, ultima dată fiind maltratat la 11.09.2016, despre viol copilul i-a povestit dirigintelui de clasă și anume, că atunci când tatăl său este în stare de ebrietate, își satisface cu el pofta sexuală în formă perversă;

și actele cauzei:

- procesul-verbal de ridicare din 23.09.2016, potrivit căruia de la V.Șurubura a fost ridicat notebook-lui „HP” și raportul de expertiza informațională a acestuia din 17.05.2017, din care rezultă că au fost accesate site-uri cu conținut pornografic în perioada 07.05.2012-23.09.2016 în orele de noapte, cât și de zi, pe când partea vătămată se afla la școală;

- raportul de expertiză medico-legală nr.540 din 15.09.2016, potrivit căruia la

minorul XXXXX au fost depistate excoriații și echimoze pe mâna stângă, regiunea lombară stânga, genunchi, pe coapsa dreaptă, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

- raportul de expertiză psihiatrico-legală nr.912a-2016 din 13.10.2016 în privința minorului M.Pavliuc, din care rezultă că „tabloul clinic psihologic determină capacitatea minorului de a percepe, analiza și reproduce adecvat evenimentele importante pentru cauza penală”;

- raportul de expertiză psihiatrico-legală și constrângere medicală nr.998a-2016 din 08.11.2016, efectuată în privința lui V.Pavliuc, potrivit căruia inculpatul a fost recunoscut responsabil de fapta ce i se impută.

Probele indicate sunt detaliat descrise în hotărârile judecătorești, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială.

Argumentele părții apărării, precum că declarațiile martorului V.Șurubura urmau a fi respinse ca probă, pe motiv că între soția inculpatului și mama martorului a existat un conflict, acesta din urmă fiind o persoană cointerесată, influențând copilul minor de a da declarații împotriva inculpatului, nu pot fi reținute, deoarece faptul dat nu a fost confirmat în cadrul cercetării judecătorești. Mai mult că, potrivit ordonanțelor procurorului V.Discuțu și Procurorului-șef în Procuratura r-lui Hâncești R.Moroz din 26.04.2017 și 23.05.2017, la plângerea lui V.Șurubura în acesta sens, au fost verificate acțiunile colaboratorilor de poliție V.Scafaru și I.Buruiană și s-a dispus neînceperea urmăririi penale în privința acestora, pe motivul lipsei în acțiunile lor a elementelor infracțiunii.

Referitor la argumentele invocate în recursuri, precum că declarațiile părții vătămate minore date la faza urmăririi penale și cele date la faza judecării cauzei diferă și din care nu rezultă că ar fi fost abuzat sexual de inculpat, Colegiul penal atestă că, instanțele corect le-au considerat veridice pe cele date la urmărirea penală, în care partea vătămată a descris amănunțit circumstanțele abuzului sexual din partea tatălui său, concluzionând că acesta și-a schimbat declarațiile în ședința de judecată sub influența mamei sale V.Șurubura. Faptul că acesta poate fi ușor influențat rezultând și din raportul de expertiză psihiatrico-legală, potrivit căruia „minorul manifestă o flexibilitate decizională, care este determinată de influențe parvenite din afară, precum și de statutul dependenței de maturi”.

Totodată, examinând argumentele invocate în recursurile ordinare de către avocați în numele inculpatului, Colegiul penal sesizează că aceștia invocă aceleași motive, care au fost invocate în apeluri și care se bazează pe aprecierea probelor.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, solicitările recurenților bazate pe astfel de argumente nu constituie temeii pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temeii de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

Consecvent, făcând o analiză a criticilor expuse în recursurile declarate de către avocați în numele inculpatului în raport cu apelurile declarate și textul deciziei, Colegiul constată că recursurile repetă textele apelurilor, argumentele expuse de recurenți fiind anterior invocate în apeluri, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra lor, a indicat temeiiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării respectivei soluții, concluzionând

asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei imputate, concluzii descrise detaliat la pct.7.3.-7.15. a deciziei instanței de apel, inclusiv și în pct.4 al prezentei decizii.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19.04.1994, pct.61*).

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal constată că, prin hotărârile pronunțate anterior, inculpatul a fost condamnat în baza art.172 alin.(3) lit.a) și a¹) Cod penal și dacă în privința agravantei prevăzute la lit.a) al articolului, instanța de recurs nu are niciun dubiu, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, după cum reiese din cele expuse supra, fiind corectă, fiind întrunite toate elementele acestei infracțiuni, cu referire la agravanta prevăzută la lit.a¹) al articolului – satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșită asupra persoanei care se află în îngrijirea, ocrotirea, protecția și educarea făptuitorului, instanța de recurs consideră că instanțele de fond greșit au ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului, inclusiv în această agravantă, deoarece potrivit legislației în vigoare, pentru ca acțiunile persoanei să poată fi calificate astfel, victima trebuie să se afle în grija, ocrotirea, protecția și educarea făptuitorului.

Dispoziția de la lit.a¹) alin.3) art.172 Cod penal prevede o serie de modalități în care se pot concretiza raporturile speciale dintre victimă și făptuitor, și anume:

- *victima se află în grija făptuitorului* atunci când acesta are obligația contractuală sau morală de a acorda victimei asistență socială, ori, în virtutea relațiilor de rudenie, are îndatorirea legală de a îngriji victima. Îngrijirea presupune obligația de a acorda ajutor și asistență curente unei persoane aflate la nevoie datorită vârstei, stării de sănătate, absenței persoanelor care au această obligație potrivit legii. Au obligații de îngrijire față de victimă, de exemplu, persoanele angajate de particulari pentru îngrijirea unor bolnavi sau bătrâni, personalul de îngrijire din unitățile sanitare sau așezămintele sociale (spitale, sanatorii, azile, internate), etc. deci, persoanele care în temeiul unui contract de prestări servicii, a unui contract de muncă sau a relațiilor de rudenie au îndatorirea de a avea grijă de victimă;

- *victima se afla sub ocrotirea făptuitorului*, atunci când ultimul are calitatea de tutore ori de curator în raport cu victima sau când făptuitorul și-a asumat în fapt sarcina de a ocroti și îngriji un minor;

- *victima se află sub protecția făptuitorului*, în cazul în care este privată în mod legal de libertate, de exemplu, se află într-o instituție de reeducare, iar cel care a săvârșit violul are obligația de a o păzi și supraveghea;

- *victima se afla la educarea făptuitorului*, atunci când acesta face parte din rândul cadrelor didactice sau al personalului pedagogic, fie că este persoană angajată de către părinții victimei, pentru educarea și instruirea acesteia. Obligația de educare revine cadrelor didactice de orice grad și specialitate și personalului didactic auxiliar - pedagog, laborant, bibliotecar, educator, mediator, instructor, meșter (la școlile profesionale), profesorii angajați de particulari pentru educarea copiilor pentru meditații sau lecții (muzică, pictură).

Astfel, reieșind din prevederile legale menționate mai sus, se constată că, în cauza penală deferită judecății, lipsesc semnele calificative prevăzute la art.172 alin.(3) lit.a¹)

Cod penal imputate inculpatului - persoană care se află în grija, ocrotirea, protecția sau educarea făptuitorului, deoarece nu s-a stabilit circumstanța agravantă în cauză, pentru realizarea căreia este necesar ca între făptuitor și victimă să existe, la momentul săvârșirii faptei, un raport special, fapt ce denotă că atât prima instanță, cât și instanța de apel, incorect au reținut în seama inculpatului această circumstanță agravantă (semn calificativ).

Potrivit materialelor cauzei, partea vătămată este fiul inculpatului, adică membru al familiei acestuia, semn calificativ prevăzut la lit.b²) alin.(2) art.172 Cod penal „satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșită asupra unui membru de familie”, însă acesta nu i-a fost imputat inculpatului și, în temeiul art.10 Cod penal, nu poate fi reținut în sarcina acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în cauză, cert s-a constatat că V.Pavliuc, în perioada cuprinsă între anii 2012-2016, locuind împreună cu fiul minor XXXXX XXXXX, născut la XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, la domiciliul său din XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul de a-și satisface necesitățile sexuale, prin acte contrare naturii firești, prin constrângere psihică și imposibilitatea fiului său minor de a se apăra și exprima voința din cauza vârstei fragede, a săvârșit acte sexuale contrar voinței acestuia.

Reținând cele menționate *supra*, referitor la calificarea acțiunilor inculpatului V.Pavliuc, Colegiul penal consideră că din învinuirea acestuia, urmează a fi exclus semnul calificativ lit.a¹) alin.3) art.172 Cod penal, acțiunile lui urmând a fi încadrate juridic în prevederile art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, care au fost săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Din aceste motive, recursurile ordinare declarate de către avocații D.Asandei și A.Bodrug în numele inculpatului urmează a fi admise, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

La stabilirea pedepsei, ținând seama de prevederile stipulate în art.61, 75, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, care face parte din categoria celor excepțional de grave, de persoana acestuia, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior a fost judecat, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar ca circumstanță agravantă s-a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate și de scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane, Colegiul penal consideră că corijarea și reeducarea lui V.Pavliuc poate avea loc dar cu izolarea lui de societate, cu numirea pedepsei închisorii în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia este recunoscut vinovat, considerând-o ca una echitabilă faptelor comise.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârile instanțelor de fond, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, Colegiul penal conchide că eroarea comisă de instanțele de fond urmează a fi corectată, prin admiterea recursurilor ordinare declarate în cauză, cu casarea parțială a

deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, în latura penală și, pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul Pavliuc Vasili împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017.

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Asandei Dorin și Bodrug Alexandru în numele inculpatului Pavliuc Vasili, casează parțial, în latura penală, sentința Judecătorei Hîncești, sediul central din 23 iunie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui Pavliuc Vasili, rejudecă cauza și pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Pavliuc Vasili se condamnă în baza art.172 alin.(3) lit.a) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 10 (zece) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun